

- 1) Da smo Slovenci v Brisbanu in okolici èimbolj povezani med seboj.
- 2) Da si medsebojno pomagamo v stiski in nesreèi.
- 3) Da novodošle rojake spoznavamo z naèinom avstralskega •ivljenja.
- 4) Da od èasa do èasa prirejamo slovenske zabave.
- 5) Da mislimo na gradnjo SLOVENSKEGA DOMA v Brisbanu, odkoder bi nadaljevali prosvetno, kulturno in socialno delo.

PRIREDTVJE

...Društvo 'Planinka' je priredila v prvem letu svojega obstoja osem slovenskih veèerov, ki so vsi lepo uspeli. Vsak, ki je prišel na zabavo, se je poèutil nekaj ur, kakor da se je znašel v svojem domaèem kraju. Èula se je slovenska beseda in zadonela slovenska pesem, tako, da smo pozabili na svoje vsakdanje skrbi. Mnogo novih rojakov spoznamo na naših zabavah, kateri delijo isto usodo v novem kraju, kakor mi. Mnogi •elijo, da bi bile zabave bolj pogostoma.

PRVE BRAZDE

Dobro bi bilo, da omenimo, da smo imeli Slovenci v Brisbanu tri slovenske veèere •e pred ustanovitvijo društva 'PLANINKA'. Te tri zabave smo priredili skozi leto 1954. V mesecu novembru istega leta smo izvolili odbor, kateri ni obstojal pod imenom in tudi ni imel svojih pravil... Predsednik tega odbora je bil g. Ciril Vuga... Uspehi so bili izvrstni, vse je kazalo dobro, ali na •alost je èez dva meseca in sicer v zaèetku januarja 1955 prišlo na sestanku do velikega nesoglasja med odborom, kar je unièilo vse dotodanje uspehe. Odbor ni imel pravil, da bi se po njih ravnal ter prepreèil nesoglasje. Konec istega meseca se je ustanovilo društvo 'PLANINKA' v George St., Brisbane, kar na ulici, samo dva èloveka sta prišla skupaj: S. Sivec in M. Rakušèec. Pravila so se isti dan spisala, plaèujoèi èlani so postali s prvim marcem...

ZAÈASNI ODBOR:

...Sedanji zaèasni upravni odbor sestavljajo sledeèi èlani: a) Predsednik Janez Primo•iè, b) Podpredsednik Franc Grèman, c) Tajnik Stanko Sivec, d) Blagajnik Ciril Vuga. «

Tako v Vencu leta 1956. Glas Planinke pa je v decembru 2002 pisal, da v tem èasu praznuje brisbanska skupnost petdeset let zdru•evanj – zlati jubilej: "Dokument iz leta 1952 nam prièa o prvem

sestanku, ki se je vršil 27. oktobra 1952 v svrhu zbiranja prispevkov za prvi zabavni veèer."

Sedanja predsednica društva Planinka Marica Podobnik vabi skupaj z upravnim odborom na praznovanje zlatega jubileja društva na Planinko v soboto in nedeljo, 28. in 29. februarja 2004. Kljub raznim nejasnostim glede toènega datuma ustanovitve društva bomo lahko zadovoljno in veselo praznovali: Slovenska skupnost v Brisbanu deluje organizirano vsaj •e 50 let. In èe je Stanko Sivec februarja 1956 zapisal: »Še sedaj, ko slovensko socialno društvo 'Planinka' stopa v drugo leto svojega obstoja,...« potem bo veljalo, da bo društvo leta 2006 stopilo v 52. leto svojega obstoja. Hvale•ni smo Stanku in seveda vsem èlanom, ki ste skozi vsa leta podpirali društvo s svojim delom, denarjem in èasom, ki ste ga darovali za našo skupno stvar. Ne bomo pozabili tudi vseh naših pokojnih èlanov in prijateljev.

Dobrodošli na slovenskem hribèku Planinke na Cornubiji!

Marica Podobnik, predsednica Planinke

Pozdrav iz Nadobe

Najprej se iskreno zahvaljujem za redno pošiljanje Misli. Vedno jih z veseljem preberem. Po obisku v Avstraliji pred tremi leti èutim s Slovenci iz Avstralije osebno povezanost in hvale•nost.

Hvala tudi tistim, ki so darovali za naš misijon. Z veseljem sem prebral tudi Marijin opis obiska v misijonu, kjer je nekoè delovala. O•ivljanje spominov na kraju samem je gotovo posebno do•ivetje. Prav zanima me, èe se bom po nekaj letih, ko bom zapustil Afriko, lahko vrnil nazaj in podo•ivljal isto resniènost iz èasovne oddaljenosti.

Z Milanom se boriva. Sedaj sva zopet oba zdrava, prej pa je Milan imel kar nekaj te•av: najprej z grlom, potem pa je prišla se moèna malarija. V •upniji je tudi kar nekaj te•av. Vse to vpliva na èlovekovo psihologijo, slednja pa na telo.

Pri nas je praznik vseh svetih potekal v veliki revšèini (skromen obisk vernikov) in preprošèini (ko smo popoldne šli na pokopališèe, kjer je edini grob, so ljudje kar med potjo trgali travo in cvetje, ki so jih dali na ta grob. Bilo je tudi nekaj majhnih kosov sveè, ki smo jih takoj po prihodu h grobu pri•gali in polo•ili na betonsko podlogo).

Revšèina je te•ka in zlomi mnoge

posameznike in skupine v njihovem srcu in telesu. Ima pa tudi kakšno pozitivno posledico, kot recimo: skromnost, preprostost, nenarejenost, bistvenost v najnujnejšem vsakdanjega življenja in boja. O tem govorim zlasti, ko pomislim na ves blišče s svečami in rožami pred slovenskim praznovanjem vseh svetih.

Na začetku novembra se pri nas vreme spreminja: imamo zadnje padavine z močnimi vetrovi. Kakor vreme pa vihra tudi notranje razpoloženje, ki nosi vse barve od nemočne teme do novega upanja in tihega notranjega veselja.

Danes (nedelja) sem se z motorjem odpeljal v približno 40 km oddaljeno vasico, kjer sem maševal. Pot me je krepko pretresla, utrudila, opikala (visoka trava s tankimi bodicami je skoraj ves čas obdajala pot); pripravila mi je tudi dva lažja padca. Ob prihodu v prvo vas sem našel majhno kršćansko skupnost, ki je s petjem pričakovala začetek sv. evharistije. Običajno so prišli z zamudo, danes pa so bili zbrani v lepem molitvenem vzdušju, ki je porodilo bogato življenje evharistične skrivnosti. To me je zelo razveselilo.

Pomašni stik z verniki je bil tokrat sproščen in katehist, ki so ga opikale ose, je izžareval veselje. Tako se je jutranji ton tesnobe in žalosti (mojega srca) prelil v veselo razpoloženje.

Druga vaška skupnost me je pravtako pričakovala: sprejeli so me s pesmijo in pripravljenostjo za poslušanje Božje besede. Malo jih je, a so bili danes izredno odprti za Božje oznanilo. Govoril sem nekoliko o neizbežnosti smrti in o konkretni ljubezni, ki nas v veri učinkovito pripravlja na odhod z zemlje.

Po sv. maši sva s katehistom pojedla okusno koruzno polento s paradiznikovo in gombojevo omako, obogateno z ribami iz bližnje reke Lakeran. Preprosto in okusno je bilo. Danes ni bilo potrebno jesti z rokami, saj so mi dali na razpolago vilice. Med kosilom smo se pogovarjali o jamu (fr. l'igname), ki letos dobro daje in ga kmetje že začenjajo pobirati iz zemlje. Hranili ga bodo v posebnih kašèah, kjer bo lahko ostal vse do marca, če ga ne bodo prej pojedli. Tukaj v hribih (v nasprotju s kmeti iz doline) raje pridelujejo sorto krajšega in manjšega jama, saj obrodi v skoraj vsaki zemlji in ga je lažje pridelovati.

Nazaj grede sem se ponovno ustavil v prvi vasici. Tudi tukaj so mi ponudili kosilo: tokrat polento

iz drobnega prosa s paradiznikovo omako in kuhanimi jajci. Pri kosilu sta mi delala družbo dva katehistova sinova. Med pogovorom sem odkril, da je starejši sin Janez-Pavel ostal kar doma, ker nima denarja, da bi plačal šolnino za predzadnji letnik liceja. Gospod mi je takoj navdihnil misel, da mu bo potrebno pomagati iz fonda, ki so mi ga pomagali ustvariti dobri kristjani iz Slovenije. Jutri bo prišel (čež 40 km peš poti) iskat denar, ki mu bo omogočil vpis in nadaljevanje študija v Natitingouju, Bénin. Bogu hvala za dobre ljudi, ki pomagajo, da lahko pomagamo drugim. Janez-Pavel je bil res potrpečljiv, saj se je resno pripravil na začetek šolskega leta z obdelovanjem bombažnega polja. Žal pa njemu (kakor tudi vsem ostalim kmetom iz iste vasi) bombaža že več kot pol leta ne plačajo. Zaradi neizplačila pobranega bombaža večina kmetov ni mogla kupiti umetnega gnojiva za polja. Tudi pridelek koruze je zato nižji. Približno 50 % otrok iz te vasi pa letos osnovne ali srednje šole ne obiskuje. "Bombaža nam niso plačali, zato nimamo sredstev za kritje šolskih potreb," slišim iz mnogih ust otrok, ali njihovih staršev. Revščina, oziroma nizka ekonomska zmogljivost ob vsakem nepredvidenem pomanjkanju brez odlašanja rodi posledice. Ali rečeno drugače: ko nekdo živi na robu normalnega in varnega življenja, ga vsako nepredvideno pomanjkanje pritisne na skrajni rob, ali pa ga pahne celo čezenj.

Ostanimo nosilci upanja proti upanju in gradimo edinost v veri in ljubezni. Zelo topel pozdrav s prijaznimi mislimi in željami, podkrepljenimi z vsakodnevnim molitvijo.

p. Pepi, Nadoba, TOGO

Dragi prijatelji misijonov!

Iskreno se Vam zahvaljujem za poslano znamke in obrabljene telefonske kartice, ki sem jih prejel tekom leta. Z vašo zavzetostjo in pomočjo se akcija še naprej nadaljuje. Prejmite prav prisrčna voščila za blagoslovljene praznike ter srečno in uspešno novo leto 2004.

**Franc Saksida
Ulica Biasoletto 125, Trieste, Italija**

On Christmas day we rejoice as we celebrate the birth of Jesus Christ

We gather as a community to acknowledge the coming of the Savior into the world, and to welcome Him into our hearts.

Our celebration begins before the Crib, where we see a representation of the wonderful event that took place two thousand years ago, when the Virgin Mary gave birth to Jesus, in the midst of the poverty and simplicity of a stable, because there was no room in the inn.

In our Crib, we see the different figures and recall the circumstances of Jesus' birth. We see the animals that are present at a very special event, which they could not grasp; but, at which, their presence would be noted for all time to come. We see the representation of an angel and of shepherds, and recall how the angel spoke to the shepherds, saying: "You have nothing to fear! This day, in the city of David, there is born to you a Savior, who is Christ the Lord".

Another figure in our Christmas Crib is Joseph, the betrothed of Mary, and the one who would be the foster father of Jesus. Joseph was the silent witness to the real identity of the Child; he knew that the Child had been conceived by the power of the Holy Spirit.

As we look upon Joseph, we cannot but marvel at Joseph's faith, his willingness to believe and trust in God. He obeyed the will of God, offering his support and love to Mary, and the Child.

Then we find Mary, the mother of the Child. As we see Mary kneeling in adoration before her Child, who is also her God, we are invited to reflect on the sentiments of her heart. For nine months, she carried the Baby in her womb. She was in constant communion with the Child, and fully aware of the import of this birth.

No one, neither the shepherds, nor the angel, nor Joseph, could fathom the identity of the Child the way Mary, His mother, could. She lived those

nine months in a communion of love and prayer with Jesus. And when the time came, she brought Him forth with immense joy.

Even though the Crib cannot depict Him, there was one more person that gazed upon the Child with love beyond words. It was His Father in heaven: the One to whom Jesus Christ was eternally related as Son, in the communion of the Most Blessed Trinity.

It was God the Father who sent His Son into the world, so that the Son could assume our human nature, and by His life, death and resurrection, save us from our sins. And so when the Father contemplated His Son lying in a manger, clothed in our human flesh, He was immensely satisfied because He knew that our salvation was under way.

The other individuals missing from the Crib are ourselves. But now we have arrived. We are here to contemplate and to adore the Son of God

made Man. We have come here in order to accept Him as our Savior. To accept Jesus Christ is to accept His full identity, to acknowledge Him as true God – the Son of God; to acknowledge Him as true Man – the Son of Mary.

Finally, to accept Jesus Christ in the fullness of His identity as God and Man, as divine and human, is to accept Jesus Christ in others, in all those who share humanity with Him.

As we celebrate the birth of Jesus, let us also reflect on the true meaning of Christmas. We are celebrating not only the birth, but a lifetime, devoted to our salvation. Jesus did not take on our human nature to be born, but to live and die for our sins. The life of Jesus, rather than His birth, is the key to unlocking the secret of Christmas.

The secret of Christmas is not the things we do at Christmas time, but the Christmas things we do throughout the entire year.

Chris McKean, Melbourne, VIC

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živio!

I just got a few emails from my sister and her friends about their trip in Slovenia. They say that they like it "but it is like a jail".

Nobody told these girls that they were going to a picnic! Maybe it is hard and tedious but at least they are learning...

Learning Slovenian in Slovenia!

Only one year ago I was in Slovenia, trying desperately to communicate to the people that I come from Slovenia.

I remember once I was in a local shop having difficulty trying to pay for chewing gum. The price was said so quickly, that I had to ask again. I remember I spoke in a near perfect accent... so the lady believed that I was a local... one that was very hard of hearing... The funniest thing was she only found out that I was from Australia on the second last day, when she overheard me speaking to a fellow student about 'going back'. She was impressed that I had fooled her that long.

When I was in school, I remember on the first day just trying to fit in! I didn't want to cause a lot of excitement so I just blended in...

By the second day I was walking around like a movie star, having all these strangers come and

speak to me about Australia. It was nice, I liked it but at the same time I knew that I also had another purpose to coming...

Slovenian language classes were fun... to start off with, but then things got harder. The teachers gave me about a week grace before they started giving me my own 'special' homework to complete. It was tedious, boring and difficult but I was lucky I had quite a few people in the "dom" to help me though it (namely, girls).

The "Dom" was an interesting place. Although being a fun social centre for students, it also had a studious and disciplined atmosphere – which many despised. I'll be the first to admit I hated the food (which ran on a two week cycle – meaning that u had the same meal every fortnight) and the restricting freedom (certain hours where u have to be in your room – studying).

It seems that history has repeated itself with these three girls, all of their emails point to the initial "fun of it all" declining. I am sure that when they get back they will also be grateful, but for now realizing that they still have about two months left.

All the time I spent overseas was beneficial to me, no doubt and I wish I could do it all again. One thing I think that u have to do is put a positive approach on everything and then you'll enjoy it. Well the girls are spending Christmas in Europe... a beautiful experience and we are here 'cooking'! If you have any questions about anything I can help you with or an idea for a feature article... contact me on the email. **Merry Christmas everyone, and a Happy New Year!**

The Editor
misli_corner@hotmail.com

Krst nas pravi za Božje otroke. Veselje Liama Andrew Dalziel, staršev Esther r. Durut in Petra (desno) ter botrov Audre McDonald in Davida Beljana.

JOHN SERRANO JE ZMAGAL NA NATEĀAJU

Spoštovani pater Ciril in misijonarka Marija, Lepo pozdravljeni! •elim Vam vse najboljše in upam, da ste dobro. Prosila bi Vas, ěe je mogoěe, da objavite to mojo zahvalo.

Zahvaliti se hoěem moji dru•ini, sorodnikom in vsem, ki so »volili« za mojega vnuka JOHNA SERRANO za njegovo nagrado – oblikovanje kovanca za 50 centov. Veseli in ponosni smo njegovega uspeha. Pošiljam Vam informacije in sliko Johna iz ěasopisa. Najlepša hvala pater Ciril in misijonarka Marija. Bog •ivi. Lep pozdrav tudi p. Borisu.

Slava Burloviě, Melbourne VIC

John Serrano, vnuk Slave Burloviě, uěenec 6 razreda v St. Peter's Primary School v East Keilorju v Melbournu, je zmagal na nateĀaju oblikovanja kovanca za 50 centov med veě kot 2500 oblikovalci. Johnov zmagujoěi kovanec bo vlit za zbiratelje kovancev in po vsej verjetnosti tudi za redno plaěilno sredstvo. Johnova Őola je ob njegovi zmagi dobila ěek za deset tisoě dolarjev od Royal Australian Mint.

Dvanajstletni John pravi, da je dobil navdih za oblikovanje iz Őtudija Avstralije in Aborigenov in je upodobil •ivali, ki letajo po zraku, plezajo po drevesih in hodijo po tleh. NateĀaja sta se udele•ila tudi dva Johnova soŐolca, ampak Johnova oblika je bila nagrajena. Nekdanji nogometni igralec Garry Lyon je obiskal Őolo in razglasil Johnovo zmago na Today Show TV kanala 9 v petek, 7. novembra.

John je bil seveda zmage zelo vesel: »Iz veselja sem se udele•il nateĀaja in sem naredil

najboljše, kar sem znal. Hvale•en sem Őoli za podporo, dru•ini in prijateljem, ki so preko interneta glasovali zame.«

Kovanec bo vlit drugo leto v Canberri in John bo takrat tam, da bo gledal, kako bo prvi kovanec priŐel iz tekoěega traka.

Tudi Misli ěestitajo mlademu ustvarjalcu, njegovi dru•ini in Őoli. Hvala Vam, gospa Slava, za sporoěilo. Zgleda, da ima umetniŐko •ilico po Vas, spoŐtovana gospa. Ko sem na poŐti v Kew oddal ěestitko za svetega oěeta Janeza Pavla II. za njegov srebrni jubilej, ki ste jo z umetniŐko roko oblikovala prav Vi, mi je rekla poŐtna uslu•benka: »Mislim, da za to pismo pa ni potrebna znamka!« Veliko umetniŐkega ustvarjanja •elim Vam in Johnu.

p. Ciril

Iz Basla v Ővici - v Avstralijo

Spoštovani rojaki v Avstraliji, na prvo adventno nedeljo sem v romarskem centru Ővice molila za VaŐo skupnost, ki je tudi dobila věeraj novo katedralo sv. Patricka v Parramatti. Posebej sem vesela, da je tam kapela bla•ene Mary MacKillop, junakinje v solidarnosti z izseljenci, ki me je navduŐila ob mojem obisku "Down under".

NaŐ Ővicarski svetnik pa je mistik iz 15. stoletja in velik mirotvorec, saj je s postom 20 let in molitvijo izmolil Ővici modrost miru in so•itja jezikov in kultur.

VoŐěim Vam, da bi leto 2004 bilo dar miru in sprave med vsemi Slovenci in posebej ěestitam gospe Ceferinovi, ki je poslala prve srednjeŐolke na uěenje slovenskega jezika v Ljubljano!

Patru Valerijanu poseben ŐiŐenski pozdrav in dobrega zdravja v slu•bi rojakov!

Sreěno in blagoslov naj Vas spremlja!

Ljudmila Schmid

Zaplula je barèica moja - Toscana.

Mnoica ljudi ob slovesu pred odhodom ladje Toscana, 30. aprila 1954. V tem letu je ta ladja štirikrat pripeljala veliko število mladih v Avstralijo. Toscana je bila prej plavajoèa vojaška bolnišnica, ki so jo po vojni preuredili v preookeansko potniško ladjo.

Fotografija je iz arhiva HASA (Historical Archive of Slovenians in Australia), Slovensko društvo Melbourne. Fotografiral je Mario Magajna.

Zaplula je sredi morja!

Pred 50 leti je ladja Toscana prispela v Melbourne 9. februarja 1954.

Ali ne bi bilo pomembno, da si po 50 letih zopet stisnemo roko? In zapojemo: "Zaplula je barèica moja"? Po mojem spominu nas je bilo okrog 750. Vem, da se ne bodo vsi javili,... vem pa tudi, da se èez 50 let ne bo javil nihèe! Zato, korajša velja! Javite se takratni potniki, njihovi druinski èlani, prijatelji in vsi tisti, ki ste pripotovali v Avstralijo v letu 1954. Zlato sreèanje bo v Verskem in kulturnem središèu v Kew, v nedeljo, 22. februarja 2004, s sveto mašo ob 10. uri in programom v dvorani.

Lep pozdrav!

Lojze Jeriè

49 The Boulevard,

Narre Warren South VIC 3805

mobitel: 0408 532 134

telefon: (03) 9704 1593

Vpisovanje za uènjenje slovenskega jezika v Melbourne 2004 VICTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES

www.vsl.vic.edu.

Vpisovanje za pouk slovenskega jezika v Melbourne se bo zaèelo v soboto, 7. februarja 2004. Pouk se priène ob 9.00 in konèa ob 12.20. Prijavnico lahko dobite v šoli to soboto od 8.30 do 12.30. Koledar šolskega leta je na spletni strani www.vsl.vic.edu.au.

**Slovenšèino pouèujemo v Princes Secondary College, Arnold Street, North Carlton 3054.
Za nadaljne podatke klièite v šolo na telefon: 03 9416 0641.**

Vpišejo se lahko uèenci od 5. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE se zahteva zadostno znanje slovenšèine ali najmanj dve leti pouka.

Vpisnina za uèence do 10. letnika je \$47, za VCE kandidate \$59, za odrasle \$155.

V teèaj slovenskega jezika je vkljuèen program o uporabi interneta v namene raziskovanja in uènjenja ter spletnega mesta www.thezaurus.com kot kulturnega in jezikoslovnega arhiva.

Našli boste informacije o študiju slovenšèine v Avstraliji, na Ljubljanski univerzi, univerzi na Primorskem in po svetu.

Èe se •elite pogovoriti o uènjenju slovenskega jezika, klièite na **telefon: 03 9544 0595** po sedmi uri zveèer. Poklièite nas. Radi se pogovorimo z vami, èe imate kakšno vprašanje o šolanju vaših otrok. Predvsem vam bomo povedali, kako vam bo koristila slovenšèina. Prav je, da veste, da bo študij slovenskega jezika dodal pet toèk k ostalim VCE toèkam, kar je velikega pomena, ko gre za vpis na univerzo.

Sandi Ceferin, Inštitut za slovenski jezik Viktorije www.thezaurus.com.

DOM POÈITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom poèitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domaem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaèa hrana, vesela dru•ba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu poèitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premo•enja, temveè na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoèe sami •e razmišljali, kakšno bi bilo •ivljenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma poèitka, ali pa •elite kaj veè vedeti? Potem je res najbolje, da èimprej poklièete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren èas ogleda Doma. Ker je zadnje èase med Slovenci precej veè zanimanja in veèje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba poèakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni meseènik z angleško prilogo

»**THE VOICE OF SLOVENIA**«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domaèa stran na internetu:

STIÈIŠÈE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoneelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni èastni konzul: Alfred Bre•nik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovaèiè in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141